

Četrtek, 19. februarja 2009

Boj proti stigmatizaciji in socialni izključenosti

44. poziva, naj se organizirajo javne informacijske kampanje in kampanje osveščanja prek medijev in spleta, v šolah in delovnih mestih, da bi se spodbujalo duševno zdravje, izboljšalo védenje o najpogostejših simptomih depresije in samomorilskih nagnjenjih, odpravilo stigmatiziranje duševnih motenj ter da bi ljudi spodbudili k iskanju najboljše in najučinkovitejše pomoči ter spodbujali dejavno vključevanje oseb s težavami z duševnim zdravjem;

45. poudarja, da imajo mediji bistveno vlogo pri sprejemanju duševnih bolezni, in poziva, naj se opredelijo evropske razvojne smernice za odgovorno obravnavo duševnega zdravja v medijih;

46. poziva države članice, naj podprejo in spodbujajo vlogo organizacij, ki predstavljajo osebe s težavami z duševnim zdravjem in njihove skrbnike, da bi se spodbujala njihova udeležba pri oblikovanju in izvajanju politike na vseh stopnjah raziskav duševnega zdravja;

47. meni, da destigmatizacija duševnih bolezni vključuje opustitev uporabe invazivnega in nečloveškega ravnanja ter ravnanja, ki temelji na zapiranju ljudi v zavode;

48. meni, da je treba spodbujati in podpirati dejavnosti za psihološko in socialno rehabilitacijo, ki bi jih izvajali manjši javni, zasebni ali javno-zasebni nastanitveni centri z dnevno ali neprekinjeno oskrbo, ki bi bili po velikosti in etičnih načelih podobni družinskim enotam ter bi bili v mestnem okolju, da bi varovance na vseh stopnjah terapevtskega in rehabilitacijskega procesa spodbujali k vključevanju;

49. pozdravlja predlog Komisije za novo direktivo proti diskriminaciji na podlagi vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti tudi zunaj sektorja zaposlovanja, in poziva k takojšnjemu sprejetju te direktive, da bi osebe s težavami z duševnim zdravjem učinkovito zaščitili pred diskriminacijo;

50. poziva države članice, naj brez odlašanja ratificirajo Haaško konvencijo z dne 13. januarja 2000 o zaščiti odraslih;

*

* *

51. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter evropskemu uradu Svetovne zdravstvene organizacije.

Spremljanje nacionalnih akcijskih načrtov za energetska učinkovitost: prva ocena

P6_TA(2009)0064

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 19. februarja 2009 o spremljanju nacionalnih akcijskih načrtov za energetska učinkovitost: prva ocena (2008/2214(INI))

(2010/C 76 E/06)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju resolucije Sveta z dne 7. decembra 1998 o energetska učinkovitosti v Evropski skupnosti ⁽¹⁾,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 19. oktobra 2006 z naslovom „Akcijski načrt za energetska učinkovitost: uresničitev možnosti“ (KOM(2006)0545),

⁽¹⁾ UL C 394, 17.12.1998, str. 1.

Četrtek, 19. februarja 2009

- ob upoštevanju delovnih dokumentov služb Komisije, ki so spremni dokumenti zgoraj omenjenega sporočila, in sicer analize akcijskega načrta (SEK(2006)1173), ocene učinka akcijskega načrta (SEK(2006)1174) in povzetka (SEK(2006)1175),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. januarja 2007 z naslovom „Energetska politika za Evropo“ (KOM(2007)0001),
- ob upoštevanju sklepov predsedstva Evropskega sveta z dne 8. in 9. marca 2007 o sprejetju akcijskega načrta Evropskega sveta (2007–2009) – Energetska politika za Evropo,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 92/75/EGS z dne 22. septembra 1992 o navajanju porabe energije in drugih virov za gospodinjske aparate z nalepkami in standardiziranimi podatki o izdelku ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2002/91/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o spodbujanju proizvodnje, ki temelji na rabi koristne toplote, na notranjem trgu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2005/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2005 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, ki rabijo energijo ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2006/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o učinkovitosti končne rabe energije in o energetskih storitvah ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2006/1005/ES z dne 18. decembra 2006 o sklenitvi Sporazuma med vlado Združenih držav Amerike in Evropsko skupnostjo o usklajevanju programov za označevanje energetske učinkovitosti pisarniške opreme ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 106/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o programu Skupnosti za označevanje energetske učinkovitosti pisarniške opreme (prenovitev) ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju Sklepa št. 1639/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o ustanovitvi Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost (2007–2013) ⁽⁸⁾, zlasti poglavja III iz naslova II o programu Inteligentna energija – Evropa,
- ob upoštevanju Sklepa št. 1982/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o Sedmem okvirnem programu Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ UL L 297, 13.10.1992, str. 16.

⁽²⁾ UL L 1, 4.1.2003, str. 65.

⁽³⁾ UL L 52, 21.2.2004, str. 50.

⁽⁴⁾ UL L 191, 22.7.2005, str. 29.

⁽⁵⁾ UL L 114, 27.4.2006, str. 64.

⁽⁶⁾ UL L 381, 28.12.2006, str. 24.

⁽⁷⁾ UL L 39, 13.2.2008, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 310, 9.11.2006, str. 15.

⁽⁹⁾ UL L 412, 30.12.2006, str. 1.

Četrtek, 19. februarja 2009

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. junija 2006 o energetske učinkovitosti ali „Narediti več z manj“ – zelena knjiga ⁽¹⁾,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. decembra 2006 o evropski strategiji za trajnostno, konkurenčno in varno energijo – zelena knjiga ⁽²⁾,
  - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. januarja 2008 o prvi oceni nacionalnih akcijskih načrtov za energetske učinkovitost, kot zahteva Direktiva 2006/32/ES o učinkovitosti rabe končne energije in o energetskih storitvah (KOM(2008)0011),
  - ob upoštevanju predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (KOM(2008)0019),
  - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. novembra 2008 z naslovom „Energetska učinkovitost: doseganje cilja 20 % deleža“ (KOM(2008)0772),
  - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za industrijo, raziskave in energetiko in mnenja Odbora za regionalni razvoj (A6-0030/2009),
- A. ker Evropska unija zapravi več kot 20 % svoje energije zaradi neučinkovitosti in bi, če uresničimo cilj 20 % prihranka, Unija porabila približno 400 mtoe (milijonov ton naftnega ekvivalenta) manj primarne energije, emisije CO₂ pa bi se znižale za približno 860 milijonov ton;
- B. ker je kombinacija porabe energije in nacionalne mešanice energetskih virov, ki navadno temelji na konvencionalnih virih energije, še vedno največji vir emisij toplogrednih plinov v Evropski uniji,
- C. ker je zanesljivost dobave in odvisnost od nje pri uvozu virov energije v EU z vse bolj in bolj kompleksnimi tveganji,
- D. ker bi lahko številnejše spodbude za naložbe v energetske učinkovitost v času finančne krize oziroma recesije ter nihanj in nepredvidljivosti cen nafte pomagale spodbuditi gospodarstvo,
- E. ker lahko povišanje cen energije postane eden od glavnih vzrokov za revščino; ker je izboljšanje energetske učinkovitosti najučinkovitejši način za zmanjšanje ranljivosti najšibkejših,
- F. ker je izboljšanje energetske učinkovitosti tudi stroškovno najučinkovitejši način za doseg zavezujočih ciljev zmanjšanja emisij in obnovljivih virov, ki si jih je zastavila EU,
- G. ker sta izboljšanje energetske učinkovitosti in izkoriščanje možnosti, ki jih to nudi, v skupnem interesu držav članic; ker bi bilo priporočljivo uvesti različne ukrepe v državah članicah, da bi tako upoštevali njihove različne gospodarske in podnebne značilnosti,
- H. ker je z ukrepi za energetske učinkovitost mogoče doseči zelene rezultate le, če se jih uvede v vseh sektorskih politikah;

⁽¹⁾ UL C 298 E, 8.12.2006, str. 273.

⁽²⁾ UL C 317 E, 23.12.2006, str. 876.

Četrtek, 19. februarja 2009

- I. ker mora Komisija glede na dejstvo da nekatere države članice še niso predložile nacionalnih programov za energetska učinkovitost, z ukrepi spodbuditi več držav članic k izvajanju sklepov, sprejetih na tem področju,
- J. ker mednarodna gospodarska kriza in vse večja nihanja cen energetskih virov povečujeta pomen energetske učinkovitosti, ki lahko občutno izboljša mednarodno konkurenčnost evropskih podjetij,
- K. ker glede na zgoraj navedeno sporočilo Komisije z naslovom „Energetska učinkovitost: doseganje cilja 20 % deleža“ obstaja resna nevarnost, da ne bodo doseženi zastavljeni cilji za leto 2020,
- L. ker morajo države članice v skladu s predlogom direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov spodbujati in pospeševati energetska učinkovitost in prihranke energije, da bi lažje dosegle svoje cilje v zvezi z obnovljivimi viri energije,
- M. ker je pri stanovanjskih zgradbah mogoče privarčevati približno 27 % energije,
- N. ker še vedno ni pravno zavezujočih ciljev za energetska učinkovitost, ne na ravni EU ne na nacionalni ravni,
- O. ker za izvajanje projektov za energetska učinkovitost očitno primanjkuje zmogljivosti,
1. pozdravlja akcijske načrte držav članic; hkrati pa je zaskrbljen, ker številne zamude pri predložitvi nacionalnih akcijskih načrtov držav članic in vsebina nekaterih načrtov kažejo slabosti, ki lahko ogrozijo doseganje ciljev EU za energetska učinkovitost in varovanje podnebja; poudarja, da je sedaj treba izpostaviti dejansko izvajanje ukrepov, ki se osredotočajo na energetska učinkovitost, vključno z razvojem najboljših praks in sinergij ter boljšim obveščanjem in svetovanjem o energetska učinkovitosti končnim uporabnikom;
  2. meni, da je v okviru pregleda akcijskih načrtov leta 2009 čas za natančno analizo, v kakšnem obsegu zakonodaja in akcijski načrti pokrivajo vse možnosti varčevanja na področju energetske učinkovitosti in kako se delijo odgovornosti glede izvajanja in izvrševanja med Komisijo, državami članicami ter regionalnimi in lokalnimi organi;
  3. poziva Komisijo, naj določi, da sta energetska učinkovitost in varčevanje z energijo temelja energetske politike za Evropo; pozdravlja prizadevanja Komisije iz zgoraj omenjenega poročila z naslovom „Energetska učinkovitost: doseganje cilja 20 % deleža“, da bi pripravila revidiran akcijski načrt EU o energetska učinkovitosti; poziva Komisijo, naj poskrbi, da bo cilj 20 % povečanja energetske učinkovitosti do leta 2020 postal pravno zavezujoč v okviru ocene o napredku pri doseganju tega cilja Skupnosti, ki jo mora pripraviti v skladu s Sklepom št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo obveznosti Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov ⁽¹⁾;
  4. pozdravlja dejstvo, da je Komisija na področju energetske učinkovitosti povečala število človeških virov, čeprav to še ni zadostno za popolno operativnost, s čimer se je pospešila priprava zakonodajnih predlogov, na primer na področju okoljsko primerne zasnove izdelkov, energetske učinkovitosti stavb, energetskega označevanja, prometnega sektorja in naprav končnih uporabnikov; poudarja, da je na navedenih področjih potrebno stalno dopolnjevanje zakonodaje;
  5. meni, da je Direktiva 2006/32/ES dober regulativni okvir; hkrati pa dodaja, da je direktiva glede uporabe omejena na obdobje do leta 2016, glede prodornosti pa v vsakem primeru preveč omejena, da bi zagotovila cilj 20 % povečanja energetske učinkovitosti do leta 2020, zato bi bil leta 2012 potreben pregled, ki bo temeljil na obsežni študiji izkušenj držav članic;

⁽¹⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 136.

Četrtek, 19. februarja 2009

6. pozdravlja dejstvo, da so ponudniki energije in poklicna združenja v številnih državah članicah na podlagi te direktive začeli izboljševati in usklajevati svoje sisteme pametnih merjenj; vendar ugotavlja, da gospodinjstva pri sedanjem regulativnem okviru verjetno ne bodo v širši meri sprejela pametnega merjenja; zato podpira obvezno uvedbo pametnih števcov v vseh zgradbah v 10 letih od začetka veljave Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo, ki spreminja Direktivo 2003/54/ES ⁽¹⁾; poziva Komisijo, naj strožje izvršuje zahteve iz člena 13 Direktive 2006/32/ES, da bi pospešila uvajanje sistemov pametnih merjenj;
7. meni, da mora Komisija v podporo obvezni uvedbi pametnega merjenja nujno izdelati celostno študijo izkušenj držav članic na tem področju; meni, da morajo prihodnji predpisi zahtevati opremljanje domov uporabnikov z berljivimi zasloni istočasno kot z merilnimi sistemi in da mora Komisija nameniti pozornost tudi predpisom o združljivosti merilnih sistemov ter o prenosu podatkov, diferenciranih tarif in mikro-proizvodnje;
8. meni, da je treba podpirati določbe, ki krepijo zgledno vlogo javnega sektorja, in da je zaradi naraščanja stroškov energije treba opredeliti merila energetske učinkovitosti za postopke javnih razpisov v institucijah javnega sektorja;
9. priznava, da ima povečevanje energetske učinkovitosti stavb ogromen potencial za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in boj proti podnebnim spremembam, tako v smislu prilagajanja kot tudi odpravljanja vzrokov podnebnih sprememb;
10. spodbuja države članice, naj čim več uporabljajo alternativne obnovljive vire energije, kot so veter, biomasa, biogoriva ter energija valovanja in plimovanja, kjer je to mogoče;
11. pozdravlja priprave Komisije za razširitev Direktive 2002/91/ES na področju standardizacije stavb z nizko porabo energije in ničelnimi emisijami toplogrednih plinov ter poziva k uvedbi zahtev za stavbe s pozitivno energijsko bilanco, veljavnih po vsej EU, saj bi te lahko končnim porabnikom zmanjšale stroške; poziva, da je treba pripraviti natančen časovni raspored za standardizacijo in minimalen delež energije iz obnovljivih virov za nove in obstoječe stavbe;
12. poudarja, da sodijo stanovanjske zgradbe med energijsko najbolj potratne sektorje, in zato poziva k zvečanju finančne podpore za energetske učinkovitost stavb na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti ter k primerjavi obstoječih finančnih spodbud z obveznostmi iz nacionalnih akcijskih načrtov v okviru pregleda akcijskega načrta s strani Komisije;
13. spodbuja zlasti države članice in regije, naj uporabljajo strukturne sklade za vzpostavitev tematskih omrežij na svojih ozemljih v okviru usklajenega delovanja, kot ga določa evropski delovni program za inteligentno energijo v letu 2008, da bi bili seznanjeni s praksami v drugih regijah EU glede učinkovite rabe energije in bi izmenjevali znanje in izkušnje na tem področju;
14. poudarja, da bi morale energetske politike v nacionalnih akcijskih načrtih, ki obravnavajo stanovanjski sektor, kot prednostno nalogo določiti izboljšanje okvirne kakovosti stanovanj, kjer prebivajo ljudje z nizkimi dohodki, ob upoštevanju dejstva, da bi nepredvidljive cene goriv lahko resno poslabšale ekonomski položaj teh gospodinjstev in povzročile resne socialne težave;
15. pozdravlja pravočasno in stalno širjenje zakonodaje z določbami o označevanju opreme in minimalni energetske učinkovitosti glede na akcijski načrt ter Direktivo 2005/32/ES; meni, da je treba poleg spremljanja navad potrošnikov razširiti seznam opreme, vključene v zakonodajo;
16. priporoča, naj Komisija za zmanjšanje rabe energije naprav v pripravljenosti preuči možnost regulacije zunanjih električnih virov, ki napajajo več naprav; v skladu z določbami Direktive 2005/32/ES poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo te določbe vključevale celoten življenjski cikel izdelka v smislu posledic za energetske učinkovitosti; v tem smislu poziva, naj se direktiva dopolni z določbami o celotnem življenjskem ciklu, odgovornosti za izdelek in popravljivosti;

⁽¹⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 55.

Četrtek, 19. februarja 2009

17. meni, da je pomembno, da pri povečanju energetske učinkovitosti sodelujejo tudi podjetja, za katera ne velja evropska shema trgovanja z emisijami, zlasti kadar skriti stroški ali druge težave preprečujejo, da bi se na trgu dosegla energetska učinkovitost; meni, da je zato treba – poleg širitve okoljsko primerne zasnove izdelkov – uvesti sistem „belih potrdil“; meni, da mora zanj Komisija čim prej končati ustrezne preglede; opozarja na bistveno vlogo, ki jo lahko ima energetska učinkovitost pri pomoči državam članicam, da dosežejo svoje obvezne cilje delitve prizadevanj; poudarja poseben potencial za stroškovno učinkovito znižanje z izboljšano energetske učinkovitostjo stavb;

18. pozdravlja Uredbo (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil⁽¹⁾ in posvetovanje glede nadaljnje zakonodaje za izboljšanje energetske učinkovitosti vozil; poudarja, da je zaradi varnosti industrije treba čim hitreje vzpostaviti prihodnje stroge emisijske cilje; izraža razočaranje, ker meja 95 g CO₂ za leto 2020, h kateri poziva Parlament, še ni potrjena; vendar z zaskrbljenostjo ugotavlja, da nova zakonodaja ne bo izravnala rastočega povpraševanja po energiji na področju prometa;

19. pozdravlja pripravo Zelene knjige o mobilnosti v mestih (KOM(2007)0551), vendar opaža, da ni mogoče sprostiti rezerv učinkovitosti brez posebnih oprijemljivih določb; poziva Komisijo, naj preuči, kako lahko spodbujanje energetske učinkovite mobilnosti v mestih in razvijanje javnega prometa dobi večjo vlogo v strukturni in kohezijski politiki in kako bi bilo mogoče učinkovitosti mobilnosti pripisati večjo vrednost v pogojih za projekte sofinanciranja Skupnosti;

20. poudarja, da je razširjenost informacijskih in komunikacijskih orodij omogočila uvedbo metod cestninjenja za cestni tovorni promet, ki ne pokrivajo samo omrežja hitrih cest; poziva k preučitvi možnosti za enotno zakonodajo glede nadzora za notranji trg;

21. pozdravlja predlog Komisije za spodbujanje učinkovite sproizvodnje električne energije in toplote, vendar ugotavlja, da bi lahko spodbujanje te tehnologije imelo vlogo na področjih, kjer lahko učinkovito prispeva k izpolnjevanju potreb po koristni toploti; ugotavlja, da je učinkovitost omrežja v sistemih daljinskega ogrevanja enako pomembna kot učinkovitost opreme, ki jo uporabljajo potrošniki; meni, da je treba v prihodnosti pri dodeljevanju strukturnih sredstev dati veliko večji poudarek učinkovitosti omrežja obstoječih sistemov daljinskega ogrevanja;

22. še vedno ugotavlja, da so politike posameznih sektorjev v nasprotju s prizadevanji Evropske unije za energetske učinkovitost; meni, da enako velja v obstoječem načinu strukturne in kohezijske podpore;

23. meni, da imajo mala in srednje velika podjetja pomembno vlogo pri izboljševanju energetske učinkovitosti, vendar nimajo enakih zmogljivosti, da bi delovala v skladu z zakonodajo ali novimi standardi v energetskega sektorju; zato meni, da bi morale ugodnosti, oblikovane v skladu z aktom za mala podjetja, obravnavati tudi informacije in stike z malimi in srednje velikimi podjetji v zvezi z energetske učinkovitostjo;

24. poziva države članice, naj bodo bolj ambiciozne in spremenijo svoje nacionalne akcijske načrte za energetske učinkovitost v praktično orodje za uresničevanje ciljev glede energetske učinkovitosti po Direktivi 2006/32/ES ter svojih širših in dolgoročnejših ciljev, zlasti za izboljšanje energetske učinkovitosti za najmanj 20 % do leta 2020 in izpolnjevanje zavezujočih nacionalnih ciljev delitve prizadevanj za znižanje emisij;

25. poziva države članice, naj presežejo minimalni okvirni nacionalni cilj glede prihranka energije v višini 9 % do leta 2016 iz Direktive 2006/32/ES in določijo jasne vmesne cilje za doseganje končnega cilja;

⁽¹⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 1.

Četrtek, 19. februarja 2009

26. meni, da je v nacionalnih akcijskih načrtih treba določiti realistične, utemeljene in zavezujoče cilje ter navesti ukrepe, ki jih je treba sprejeti, da bi zagotovili doseganje teh ciljev;
27. meni, da je zelo pomembno, da se nacionalne akcijske načrte prilagodi glede na geografske in podnebne značilnosti, ekonomsko strukturo in navade potrošnikov, ki se lahko zelo razlikujejo med regijami;
28. poudarja razmerje med energetske in teritorialno kohezijo, kot je izraženo v zeleni knjigi Komisije o teritorialni koheziji (KOM(2008)0616), v smislu pozitivnega prispevka, ki ga imajo ukrepi energetske učinkovitosti na trajnostni razvoj in varnost preskrbe z energijo, ter pomembnost dobro oblikovane prostorske strategije in oblikovanje dolgoročnih rešitev za vse regije;
29. meni, da morajo nacionalni akcijski načrti zastavljene cilje za energetske učinkovitost dosegati na stroškovno učinkovit način in zagotavljati dodano vrednost državne pomoči;
30. poziva države članice, naj v svoje obstoječe strukture za stike med vladnimi agencijami in javnostjo vključijo informacije o energetske učinkovitosti, najboljših praksah na teh področjih ter pravicah potrošnikov v energetske in podnebnem sektorju;
31. meni, da je, v nasprotju z obstoječo prakso številnih držav članic, nacionalne akcijske načrte nujno treba pripraviti z znatnim vključevanjem lokalnih in regionalnih vlad, civilnih organizacij in gospodarskih partnerjev, da bi tako zagotovili boljše osnovno izvajanje;
32. meni, da je treba v nacionalnih akcijskih načrtih nameniti posebno pozornost revščini, ki je posledica rasti cen energije, in zagotoviti primerno zaščito tistim, ki jim grozi revščina; meni, da je izboljšanje energetske učinkovitosti in ozaveščenosti pomembna in nujna naloga;
33. poudarja, kako pomembno je, da države članice v svoje nacionalne akcijske načrte za energetske učinkovitost vključijo primerne finančne instrumente za varčevanje z energijo, kot to zahteva člen 9 Direktive 2006/32/ES; meni, da je te finančne instrumente treba oblikovati za premagovanje prepoznanih ovir za izboljšanje energetske učinkovitosti, kot so delitev stroškov in koristi med lastnikom in najemnikom ter daljša vračilna doba, ki je potrebna pri prilagajanju starejših, problematičnih objektov sodobnim standardom energetske učinkovitosti;
34. meni, da je treba v nacionalnih akcijskih načrtih še posebej poudariti, kako nameravajo vlade izboljšati in podpirati vlaganja malih in srednje velikih podjetij v energetske učinkovitost; zato poudarja, da je treba pri pripravi nacionalnih akcijskih načrtov posebno pozornost nameniti takšnim naložbam;
35. z obžalovanem ugotavlja, da finančna sredstva, dodeljena projektom energetske učinkovitosti, v večini držav članic še vedno niso zadostna in ne upoštevajo ustrezno regionalnih razlik; poziva države članice in regije, naj se osredotočijo na izvajanje svojih operativnih programov o inovativnih ukrepih, da bi razvile stroškovno učinkovite rešitve energetske učinkovitosti;
36. poudarja potrebo, da se od sedaj naprej ti ukrepi učinkovito izvajajo, vključno z razvojem najboljših praks in sinergij ter organizacijo izmenjave informacij in usklajevanjem različnih in razpršenih akterjev v sektorju energetske učinkovitosti;
37. poudarja potrebo po bolj celostnih in jasnejših zavezah v drugih nacionalnih akcijskih načrtih leta 2011, da bi vzpostavili ugodno poslovno okolje in predvidljive investicijske pogoje za udeležence na trgu;
38. poudarja, da mora imeti zasebni sektor ob podpori nacionalnih ukrepov izrazito vlogo pri naložbah v nove, trajnostne energetske tehnologije ter v njihov razvoj, in hkrati sprejemati inovativne ukrepe za sprejem pristopa, ki bo bolj osredotočen na energetske učinkovitost;

Četrtek, 19. februarja 2009

39. poudarja strateško vlogo javnih organov EU, zlasti na regionalni in lokalni ravni, pri okrepljenem izvajanju potrebne institucionalne podpore pobudam za energetska učinkovitost, kot navaja Direktiva 2006/32/ES; predlaga okrepitev kapilarnih informacijskih in izobraževalnih kampanj, na primer z uporabo lahko razumljivih oznak o energetska učinkovitosti, ter pilotnih pobud in usposabljanj v zvezi z energijo na ozemljih tistih regionalnih in lokalnih organov, katerih cilj je boljše ozaveščanje državljanov in spreminjanje ravnanja;
40. poziva države članice, naj razvijejo dolgoročne kampanje za ozaveščanje o energetska učinkovitosti, ki se bodo osredotočale na učinkovitost stavb, tako javnih kot zasebnih, ter na prepričevanje javnosti, da jim lahko energetska učinkovitost prinese resnične prihranke;
41. poziva Komisijo, naj objavi podrobno analizo prvega kroga posredovanih načrtov, da bodo v celoti pojasnjeni razlogi za zamudo, in strogo ukrepa proti nadaljnjim zamudam in opustitvam;
42. poziva, naj Komisija na ravni Skupnosti in držav članic preuči skladnost vsake sektorske politike s cilji energetske učinkovitosti; meni, da je v zvezi s tem nujen natančen pregled shem pomoči Skupnosti;
43. poziva Komisijo, naj znatno poveča delež strukturnih skladov in Kohezijskega sklada, namenjen za izboljšanje energetske učinkovitosti obstoječih stanovanj, v okviru člena 7 Uredbe (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj ⁽¹⁾, in od držav članic zahteva, da popolnoma izkoristijo to možnost;
44. spodbuja države članice in zlasti regije, naj uporabljajo strukturne sklade za vzpostavitev tematskih omrežij na svojih ozemljih v okviru usklajenega delovanja, kot ga določa evropski delovni program za inteligentno energijo v letu 2008, da bi bili seznanjeni s praksami v drugih regijah EU glede učinkovite rabe energije in bi izmenjevali znanje in izkušnje na tem področju;
45. poziva Komisijo, naj v naslednjem programskem obdobju strukturnih skladov podpre cilje za energetska učinkovitost, okrepi prednostna merila, povezana s temi cilji, in podpre izvajanje konkretnih ukrepov in tehnologij za varčevanje z energijo in za spodbujanje učinkovite rabe, tudi prek partnerstev, v projektih, kot so obnova zgradb, posodobitev ulične razsvetljave, ekološki prevoz, posodobitev ogrevalnih naprav v mestih ter proizvodnja toplote in električne energije;
46. poziva Komisijo, naj sprejme ukrepe, potrebne za zagotovitev institucionalne zmožnosti držav članic za pripravo in izvajanje učinkovitih nacionalnih akcijskih načrtov, vključno z uradnim spremljanjem in nadzorom kakovosti posameznih ukrepov, med drugim tistih, ki izhajajo iz obveznosti glede energijskih izkaznic stavb, ter za podpiranje programov za izobraževanje in usposabljanje na področju energetske učinkovitosti za javnost; poziva Komisijo, naj vzpostavi javno bazo podatkov ukrepov držav članic za energetska učinkovitost in/ali kritičnih elementov njihove uporabe;
47. poziva Komisijo, naj oblikuje minimalne zahteve, metodologijo in postopek vrednotenja za usklajeno predlogo za nacionalne akcijske načrte; ugotavlja, da se bo s tem zmanjšalo upravno breme za države članice, zagotovila utemeljenost nacionalnih akcijskih načrtov in olajšala primerjalna analiza; meni, da mora ta usklajena predloga in metodologija vsebovati poglavja po sektorjih in jasno razločevati med jasno razlikovati med politikami in ukrepi za energetska učinkovitost, ki so jih države članice sprejele prej, ter novimi in dodatnimi politikami in ukrepi; opominja na ustrezne določbe predlagane direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov; poudarja, da bo preverjanje in, če bo potrebno, zavrnitev nacionalnih akcijskih načrtov s strani Komisije v času njihove predložitve zagotovilo boljšo kakovost nadaljnega izvajanja; poziva k uskladitvi nacionalnih akcijskih načrtov in poročil, predvidenih v različnih zakonodajnih instrumentih, povezanih s cilji na področju podnebnih sprememb; poziva Komisijo, naj navzkrižno preveri nacionalne akcijske načrte z drugimi podobnimi nacionalnimi načrti in poročili, vključno s tistimi, predloženimi v povezavi s kjotskim protokolom in dokumenti strukturnih skladov o nacionalnem strateškem referenčnem okviru;

⁽¹⁾ UL L 210, 31.7.2006, str. 1.

Četrtek, 19. februarja 2009

48. poziva Komisijo, naj razvije skupna načela metod za merjenje prihrankov energije ob ustreznem upoštevanju načela subsidiarnosti; ugotavlja, da potreba po količinski opredelitvi in preverjanju prihrankov energije, ki izhajajo iz ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ni zanimiva samo v okviru Direktive 2006/32/ES, temveč tudi v zvezi z merjenjem doseganja cilja 20 % prihranka energije do leta 2020 ter vseh prihodnjih ciljev glede prihranka energije;

49. poziva Komisijo, naj zagotovi, da nacionalni akcijski načrti za energetske učinkovitost predstavljajo jasen in medsebojno povezan pristop ter zlasti da so zahteve iz Direktive 2002/91/ES o energetske učinkovitosti stavb, vključno z vsemi kasnejšimi prenovitvami, popolnoma vključene v nacionalne akcijske načrte za energetske učinkovitost, tako da nacionalni akcijski načrti za energetske učinkovitost predlagajo ukrepe, ki so resnično dodatni k izboljšanju energetske učinkovitosti, ki ga že zahteva obstoječa zakonodaja držav in Skupnosti;

50. poziva Komisijo, naj vztraja, da nacionalni akcijski načrti za energetske učinkovitost jasno navajajo, kako bo izpolnjena obveznost v skladu z Direktivo 2006/32/ES za javni sektor, ki naj bi bil v zgled, in po potrebi oblikuje zakonodajne predloge Skupnosti za zagotavljanje vodilne vloge javnega sektorja pri naložbah v energetske učinkovitost;

51. poziva Komisijo, naj preuči možne načine za okrepitev postopkov javnih naročil s sistemom pogojev v zvezi z energetske učinkovitostjo, vključno z obvezno uporabo standardov energetske učinkovitosti in obvezno vključitvijo stroškov energije v celotnem življenjskem ciklu v presojo naložbe; poudarja, da bi morali organi oblasti na vseh ravneh prvi postaviti zgled prek izvajanja okolju prijaznih javnih naročil v svojih postopkih;

52. poziva Komisijo, naj preuči vire Skupnosti, namenjene za raziskave in razvoj, da bi v naslednji sedemletni finančni perspektivi povečala sredstva za izboljšanje energetske učinkovitosti;

53. meni, da bi Komisija morala spodbujati tiste države članice, ki še niso sprejele svojega nacionalnega načrta za energetske učinkovitost, naj izvajajo odločitve, sprejete na tem področju;

54. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Aplikativne raziskave na področju skupne ribiške politike

P6_TA(2009)0065

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 19. februarja 2009 o aplikativnih raziskavah na področju skupne ribiške politike (2008/2222(INI))

(2010/C 76 E/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Sklepa št. 1982/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o Sedmem okvirnem programu Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitevne dejavnosti (2007–2013) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. septembra 2008 z naslovom „Evropska strategija za morsko in pomorsko raziskovanje: skladen okvir za Evropski raziskovalni prostor v podporo trajnostni uporabi oceanov in morij“ (KOM(2008)0534) („strategija za morsko in pomorsko raziskovanje“),

⁽¹⁾ UL L 358, 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ UL L 412, 30.12.2006, str. 1.